

KUKULAS VALDEMARAS

Poetas, literatūros kritikas **Valdemaras Kukulas** gimė 1959 m. vasario 7 d. Noriūnuose. 1977 m. baigė Kupiškio V. Rekašiaus vidurinę mokyklą, 1977–1982 m. studijavo Vilniaus universitete, kur įgijo žurnalisto specialybę. Rašyti pradėjo labai anksti, dar besimokydamas vidurinėje mokykloje. Jo kūryba buvo gerai vertinama, publikuojama rajono spaudoje. 1978 m. išleido pirmąją poezijos knygelę „Augimo nerimas“. Vėliau išėjo knygos: „Žalia vėtros šaka“ (1984), „Kreidos ratė“ (1989), „Knyga netyčia“ (1990), „Aštuoni gėli vakarai“ (1999), „Bailiojo drąsa gyventi“ (2001), „Judas taipgi danguj“ (2005), „Mūsų šitie dangūs“ (2009). 1999 m. už eilėraščių knygą „Aštuoni gėli vakarai“ apdovanotas Lietuvos rašytojų sąjungos premija. 2009 m. eilėraščių rinktinė „Mūsų šitie dangūs“ buvo įvertinta Jotvingių premija. Vaikams, skirtos knygelės: „Tamsos didžiulis katinas“ (1988), „Vėjo birbynė“ (2000), „Kaminas ir katinas“ (2007), „Man reikia šunelio“ (2007). V. Kukulas ne tik poetas, bet ir literatūros kritikas. Eseistikos ir literatūros knygose „Eilėraščio namai“ (1992), „Bailiojo drąsa gyventi“ (2001), „Didžiadvasių eros pabaiga“ (2004) nagrinėjo šiuolaikinės literatūros ir visuomenės gyvenimo problemas. Daug jo eilėraščių, literatūros kritikos straipsnių, esė spausdinta periodiniuose leidiniuose, straipsnių rinkiniuose ir kitokio pobūdžio knygose. Poetas mirė 2011 m. rugpjūčio 6 d., palaidotas Antakalnio kapinėse, Vilniuje. Po mirties išėjo knygos: „Antausis sienai“, „Saulėlydis mano giesmė“ (2011), „Vertybių apžvalgos ratas“ (2012) ir 2014 metais „Pauliaus Širvio gyvenimas ir kūryba“.